

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **P.U.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2014, čj. OAM-539/ZA-ZA05-ZA05-2014, **t a k t o** :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2014, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění. Uváděl, že žalovaný zcela zavrhl otázku, zda mu v případě návratu do vlasti hrozí potencionální nebezpečí, které by bylo zaviněno mezinárodním konfliktem či vnitřním ozbrojeným konfliktem, naopak správní orgán hodnotil situaci na Ukrajině jako stabilní a vyhrocenou pouze ve dvou částech z celkových 24. Toto není dle žalovaného dostatečně závažná situace, neboť se lze přestěhovat do jiné části země. Žalobce je nicméně toho názoru, že situace je naopak velmi vrtkavá a žalovaný jeho situaci bagatelizuje. Je přesvědčen, že by se v případě návratu do vlasti dostal do velmi obtížné sociální situace, na Ukrajině nemá žádné zázemí, se svým bratrem není v kontaktu. Své obavy, na rozdíl od správního orgánu, hodnotí žalobce jako opodstatněné, odkazuje na správní spis. Žalovaný neposoudil situaci žadatele správně, rozhodnutí je proto nezákonné, vadné a žalobce navrhuje jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení. Náklady řízení žalobce žádné nevyčísлил.

Správní orgán v písemném vyjádření ze dne 15. 12. 2014 reagoval na žalobní námitky svým nesouhlasem. K situaci na Ukrajině, kterou hodnotil na základě použitých podkladů i obecně známých informací, žalovaný uvedl, že na východě země je situace problematická, ovšem na západě, kde také žalobce před opuštěním vlasti pobýval, je klidná. I sám žalobce uváděl pouze obecné obavy, žádné vážné a individuální ohrožení života neuváděl. Stav věci správní orgán zjistil řádně, důvody pro udělení mezinárodní ochrany však neshledal. Tíživá sociální situace a absence zázemí nejsou důvody, pro které by mohla být udělena. Z lidského hlediska je situace sice pochopitelná, nejedná se však o důvody, které by mohly vyvolat v žalobci opodstatněné obavy z pronásledování z některého důvodu, uvedeného v § 12 zákona o azylu, ani o nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné, náhradu nákladů řízení neúčtuje.

Ze správního spisu plyne, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce podal dne 16. 10. 2014, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti, rodiče nepoznal, v zemi původu žije jeho sestra a bratr. Jako osoby, s jejichž pomocí na zdejší území může počítat, označil kamaráda a přítelkyni, kteří pobývají v Kunštátu. Dále uvedl, že od r. 1991 střídavě pobýval na Ukrajině v Dračinu a v České republice, od r. 2001 pak již v ČR. Je pravoslavného vyznání, vojenskou službu ze zdravotních důvodů nikdy nevykonával. Má středoškolské vzdělání v oboru zemědělství, pracoval jako řidič traktoru a na stavbách. Nikdy nebyl politicky organizován, vlast opustil kvůli penězům a též pro zdravotní problémy. To, co se nyní děje na Ukrajině, je strašné, má v ČR přítelkyni a chce si ji vzít. Chtěl by si vydělat peníze, koupit dům a žít jako normální člověk. V případě návratu se obává o život, měl by také problémy kvůli dluhu. V rámci pohovoru dne 16. 10. 2014 žalobce uvedl, že konflikt na Ukrajině se vyvíjí, jde to do Kyjeva, má z toho strach. Za chvíli to bude na celé Ukrajině, po rozpadu SSSR to šlo všechno z kopce, je to stále horší. Má potíže s věřitelem, kdyby se po 14 letech vrátil, nedokáže si představit, jaké úroky by mu napočítal. Zdravotní stav se mu zhoršuje, bolí ho klouby, ale nikde se neléčí. Předchozí řízení skončilo v r. 2012, nevěděl, že může znovu požádat o azyl, byl tu nelegálně. Domů nemůže, tam ho hned zastřelí, rodina by mu nepomohla, ani nezavolají, mají svoje problémy. Bratr žije asi někde ve Svaljavě a sestra u Charkova, není s nimi ale v kontaktu. V poslední době není ani v kontaktu se známými, ovšem je to bída. Dva roky má novou přítelkyni E.K., má tři dcery, je slovenské státní příslušnosti. Její děti žijí na Slovensku, jsou již dospělé. Dne 21. 10. 2014 byl žalobce seznámen s podklady, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení jeho situace a situace v zemi původu, neměl žádné připomínky, ani návrhy na jejich doplnění. Součástí správního spisu jsou i žádosti žalobce o udělení azylu z r. 2008, kdy uváděl jako důvod žádosti potřebu vydělání peněz kvůli dluhům, žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná rozhodnutím ze dne 3. 7. 2008, o jeho další žádosti pak žalovaný rozhodl dne 22. 8. 2011, kdy uváděl obdobné důvody, mezinárodní ochrana nebyla udělena dle §§ 12 – 14b) zákona o azylu.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, soud tak proto ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného

(§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle

právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Z výpovědi žalobce v průběhu správního řízení je naprosto patrné, že žalobce nesplňuje žádný z výše uvedených, soud zdůrazňuje, že taxativních, důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, neboť žalobce jasně uvedl, že při opuštění vlasti krom určité obecně nedobré ekonomické situace v zemi původu a dluhů žádné jiné problémy neměl, přijel do České republiky za prací. Je tak zcela patrné, že žalobce nemůže splňovat podmínky ust. § 12 zákona o azylu, neboť netvrdil žádnou skutečnost, z níž by bylo možno usoudit na jakékoliv azylově relevantní pronásledování jeho osoby na Ukrajině, či důvodných obav z něho. Podmínky ust. § 13 a 14b) zákona o azylu žalobce bez dalšího nesplňuje. V dalším proto soud zkoumal, zda žalovaný měl dostatečné podklady pro výrok o nenaplnění humanitárních důvodů v případě žalobce a dospěl jednoznačně k závěru, že ani v tomto směru žalovaný nepochybil, když mezinárodní ochranu z důvodů § 14 zákona o azylu neudělil, neboť důvody, hodnými zvláštního zřetele, měl zákonodárce na mysli zejména velmi nedobrý zdravotní stav žadatele, vysoký věk, bránící návratu do vlasti apod. Žádný takový důvod však v případě žalobce neexistuje. Je pravdou, že v oblasti sociální zřejmě žalobce již pozbyl určitých osobních vazeb, takový důvod však zákon o azylu pro osoby, které žijí nelegálně na cizím území delší dobu, nezná, neboť zákon o azylu upravuje poskytnutí mezinárodní ochrany právě z výše uvedených, velmi tíživých důvodů. Pro řešení legalizace pobytu na území České republiky slouží zákon o pobytu cizinců, jehož řešení žalobce nevyužil, naopak, sám uvedl, že sice věděl, že zde pobývá nelegálně, ale čas plynul a on svoji situaci seriózně neřešil. Spoléhal tak bezdůvodně zřejmě na to, že státní orgány České republiky tuto situaci nezjistí. Žalobce namítal, že situace na Ukrajině je i v západních oblastech nedobrá, problémy se šíří, jsou již v Kyjevě a mohou zasáhnout celé území země původu. Taková argumentace však nenaplnuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14a) zákona o azylu, a to ani jeden z jeho bodů, což žalovaný zcela vyčerpávajícím způsobem vyargumentoval ve svém rozhodnutí ze dne 27. 10. 2014, konkrétně na str. 4 a 7 – 9. Žalovaný za účelem zjištění a popsání aktuální situace na Ukrajině v době rozhodování zabezpečil řadu objektivních podkladů, prakticky všechny jsou z průběhu r. 2014, tamní situaci popsal a soud pouze doplňuje, že v mezidobí se situace na východě Ukrajiny zklidnila, i když určité problémy bezpečnostního charakteru přetrvávají, rozhodně se nejedná o vnitřní ozbrojený konflikt, který by mohl znamenat azylovou relevanci pro celé území státu. Napadené rozhodnutí žalovaného je podrobné, popisuje řádně podanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, provedený pohovor a reaguje na všechny skutečnosti, které žalobce vypověděl. V průběhu správního řízení nedošlo k žádné vadě řízení, ani nebyla soudem zjištěna jakákoliv nezákonnost. Žaloba žalobce je zcela nedůvodná, účelová, zjevně podaná za účelem legalizace zdejšího pobytu. Žalobcovy námitky jsou toliko obecného charakteru, soud proto uvádí, že je přesvědčen, že žalovaný se věcí žalobce zabýval zodpovědně, žalobcem uváděné skutečnosti řádně vyargumentoval, situaci na Ukrajině, o níž žalobce uváděl, že se jí velmi obává a to i v souvislosti se svým životem, žalovaný zjistil skutečně vyčerpávajícím způsobem a řádně popsal, uvedl, proč nemůže být posuzována jako azylově relevantní pro případný návrat žalobce do země původu. Zákon o azylu však zjevně nemůže sloužit v případě žalobce pro využití k dalšímu setrvání na zdejšího území a soud nemohl po přezkoumání věci postupovat jinak, než žalobu jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení vyplývá z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 2. října 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně